

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS

S U T A R T I S

DĖL TEISINĖS PAGALBOS IR TEISINIŲ SANTYKIŲ CIVILINĖSE, ŠEIMOS IR BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

Lietuvos Respublika ir Azerbaidžano Respublika, toliau – Susitariančiosios Šalys, *remdamosi* visuotinai pripažintomis tarptautinės teisės normomis; *siekdamos* užtikrinti vienodą abiejų Susitariančiųjų Šalių piliečių asmeninių ir turtinių teisių apsaugą; *teikdamos* svarbią reikšmę bendradarbiavimo plėtojimui teisinės pagalbos srityje – civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose,
s u s i t a r ė:

P i r m o j i d a l i s **BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis **Teisinės gynybos teikimas**

1. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje savo asmeninių ir turtinių teisių atžvilgiu naudojami tokia pat teisine gynyba kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.
2. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai turi teisę laisvai ir nekliudomai kreiptis į kitos Susitariančiosios Šalies teismus, prokuratūrą bei kitas įstaigas, kurioms pagal kompetenciją priklauso civilinės, šeimos ir baudžiamosios bylos (toliau – teisingumo įstaigos), gali dalyvauti nagrinėjant šias bylas, teikti prašymus, pareikšti ieškinius ir atlikti kitus procesinius veiksmus tokiomis pat sąlygomis kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.
3. Šios Sutarties nuostatos taikytinos ir juridiniams asmenims, įsteigtiems Susitariančiųjų Šalių teritorijose pagal jų įstatymus.

2 straipsnis **Teisinės pagalbos teikimas**

1. Abiejų Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos teikia viena kitai teisinę pagalbą civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose vadovaudamosi šios Sutarties nuostatomis.
2. Teisingumo įstaigos teikia teisinę pagalbą ir kitoms įstaigoms šio straipsnio 1 dalyje nurodytose bylose.
3. Kitos įstaigos prašymus dėl teisinės pagalbos šio straipsnio 1 dalyje nurodytose bylose siunčia per teisingumo įstaigas.

3 straipsnis **Teisinės pagalbos mastas**

Teisinė pagalba apima Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, visus įstatymų numatytus procesinius veiksmus, kaip antai: šalių, kaltinamųjų ir teisiamųjų, nukentėjusiųjų, liudytojų, ekspertų apklausą, ekspertizių, teisminės apžiūros atlikimą, daiktinių įrodymų perdavimą, baudžiamojo persekiojimo vykdymą ir nusikaltimus padariusių asmenų išdavimą, teismo sprendimų civilinėse bylose pripažinimą ir vykdymą, dokumentų įteikimą ir persiuntimą, duomenų apie kaltinamųjų teistumą pateikimą kitos Šalies prašymu.

4 straipsnis **Susižinojimo tvarka**

Teikdamos teisinę pagalbą, Susitariančiųjų Šalių įstaigos tarpusavyje susižino per Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją ir Lietuvos Respublikos generalinę prokuratūrą, per Azerbaidžano Respublikos teisingumo ministeriją ir Azerbaidžano Respublikos generalinę prokuratūrą.

5 straipsnis **Kalba**

1. Prašymai suteikti teisinę pagalbą surašomi prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies kalba ir prie jų pridedamos patvirtintos vertimų į kitos Susitariančiosios Šalies kalbą arba rusų kalbą kopijos.

2. Vertimą tvirtina oficialus vertėjas ar notaras arba įstaigos, kuri pateikia prašymą, pareigūnas, arba prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

6 straipsnis **Adresų ir kitų duomenų nustatymas**

1. Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos, gavusios prašymą, vadovaudamosi savo valstybių įstatymais, teikia viena kitai pagalbą, kai reikia nustatyti asmenų, gyvenančių Susitariančiųjų Šalių teritorijose, adresus, jeigu to reikia piliečių teisėms įgyvendinti. Be to, prašymą pateikianti teisingumo įstaiga praneša turimus duomenis, kurie gali padėti nustatyti prašyme nurodyto asmens adresą.

2. Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos teikia viena kitai pagalbą, kai reikia nustatyti Susitariančiosios Šalies teritorijoje gyvenančių asmenų, kuriems prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigose yra pateikta turtinių reikalavimų civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose, civilinę būklę, darbo vietą ar užsiėmimo rūšį ir pajamas.

7 straipsnis **Prašymo suteikti teisinę pagalbą forma**

1. Prašyme suteikti teisinę pagalbą turi būti nurodyta:

- 1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;
- 2) įstaigos, kuriai pateikiamas prašymas, pavadinimas, prašymo tikslas ir prašomos pagalbos aprašymas;
- 3) bylos, kurioje prašoma suteikti teisinę pagalbą, pavadinimas;
- 4) šalių, kaltinamųjų, teisiųjų arba nuteistųjų vardai ir pavardės, jų pilietybė, užsiėmimas, nuolatinė gyvenamoji vieta arba buveinė;
- 5) jų įgaliotų atstovų pavardės ir adresai;
- 6) prašymo turinys, o baudžiamosiose bylose ir padaryto nusikaltimo faktinių aplinkybių aprašymas bei jo juridinė kvalifikacija.

2. Kai būtina, prie prašymo pridedamos deramai patvirtintos dokumentų kopijos ar dokumentų išrašai, palengvinantys prašymo įvykdymą arba reikalingi prokurorų ar teismų sankcionuojamiems procesiniams veiksams įvykdyti.

3. Prašymas turi būti pasirašytas atitinkamo pareigūno ir patvirtintas prašymą pateikiančios teisingumo įstaigos herbiniu antspaudu.

8 straipsnis

Vykdyimo tvarka

1. Teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas prašymas, vykdydama prašymą suteikti teisinę pagalbą, taiko savo valstybės įstatymus. Tačiau prašymą pateikiančios teisingumo įstaigos prašoma, ji gali atsižvelgti į prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies procesines normas, jeigu šios normos neprieštarauja jos valstybės įstatymams.

2. Jei teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas prašymas, nekompetentinga jį įvykdyti, ji persiunčia prašymą kompetentingai teisingumo įstaigai ir praneša apie tai prašymą pateikiančiai įstaigai.

3. Prašymą pateikiančios teisingumo įstaigos prašymu teisingumo įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, laiku praneša jai ir suinteresuotoms šalims apie prašymo suteikti teisinę pagalbą įvykdymo laiką ir vietą, kad jos, jeigu tai leidžia Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymai, galėtų dalyvauti vykdant prašymą.

4. Įvykdžiusi prašymą, teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas prašymas, išsiunčia dokumentus prašymą pateikusiai įstaigai. Tuo atveju, jei teisinė pagalba negalėjo būti suteikta, prašymas gražinamas ir nurodomos aplinkybės, kliudančios jį įvykdyti.

9 straipsnis

Dokumentų įteikimo tvarka

1. Teisingumo įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, įteikia dokumentus pagal savo valstybėje galiojančius įstatymus, jeigu įteikiami dokumentai surašyti jos kalba arba prie jų pridėtas patvirtintas vertimas. Tais atvejais, kai dokumentai surašyti ne Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, kalba arba prie jų nepridėtas vertimas, jie įteikiami gavėjui, jei jis sutinka savo noru juos priimti.

2. Prašyme įteikti dokumentus turi būti nurodytas tikslus gavėjo adresas ir įteikiamų dokumentų pavadinimai. Jeigu paaiškėjo, kad prašyme įteikti dokumentus nurodytas ne visas ar netikslus adresas, įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, vadovaudamasi savo valstybės įstatymais, imasi priemonių tiksliam adresui nustatyti.

10 straipsnis

Dokumentų įteikimo patvirtinimas

Dokumentų įteikimo patvirtinimas įforminamas pagal įstatymus, galiojančius Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje. Patvirtinime turi būti nurodyta įteikimo laikas ir vieta, taip pat asmuo, kuriam įteikti dokumentai.

11 straipsnis

Dokumentų įteikimas ir piliečių apklausa per diplomatinės atstovybes ar konsulines įstaigas

Susitariančiosios Šalys turi teisę per savo diplomatinės atstovybes ar konsulines įstaigas įteikti dokumentus bei apklausti savo piliečius, esančius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje. Tokiu atveju prievartos priemonės negali būti taikomos.

12 straipsnis

Liudytojų, nukentėjusiųjų, civilinių ieškovų, civilinių atsakovų, ekspertų iškvietimas į užsienį

1. Jeigu, atliekant parengtinį tardymą arba teisme nagrinėjant bylą, vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atsiranda būtinybė iškvieisti liudytoją, nukentėjusįjį, civilinį ieškovą ir atsakovą, jų

atstovus ar ekspertą, esančius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, reikia kreiptis į tos Šalies atitinkamą įstaigą, pavedant jai įteikti šaukimą.

2. Šaukiamajam neatvykus, kai byla nagrinėjama teisme, Susitariančiosios Šalys neturi teisės taikyti procesinių ir kitokių prievartos priemonių.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, nesvarbu, kokia jų pilietybė, atvykę pagal šaukimą į kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamą įstaigą savo noru, tos Šalies teritorijoje negali būti patraukti baudžiamojon arba administracinėn atsakomybėn, suimti ar nubausti už kokią nors veiką, padarytą iki jiems kertant valstybės sieną. Tokie asmenys taip pat negali būti patraukti baudžiamojon arba administracinėn atsakomybėn, suimti ar nubausti, vadovaujantis jų parodymais ir išvadomis, kuriuos jie davė kaip ekspertai, arba dėl veikos, kuri yra nagrinėjimo dalykas.

4. Šia lengvata nesinaudoja šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, jeigu jie per 15 dienų po to, kai jiems buvo pranešta, kad jų buvimas nėra būtinas, neišvyksta iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį šie asmenys negalėjo išvykti iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nuo jų nepriklausančių aplinkybių.

5. Liudytojai ir ekspertai, pagal šaukimą atvykę į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, turi teisę gauti iš juos iškvietusios įstaigos kelionės ir gyvenimo užsienyje išlaidų, taip pat dėl atitraukimo nuo darbo negauto darbo užmokesčio atlyginimą; be to, ekspertai turi teisę gauti atlyginimą už atliktą ekspertizę. Šaukime turi būti nurodyta, kokias išmokų rūšis turi teisę gauti iškviesti asmenys; jų prašymu šaukimą išsiuntusi Susitariančioji Šalis išmoka avansą atitinkamoms išlaidoms atlyginti.

13 straipsnis **Dokumentų galiojimas**

1. Dokumentai, surašyti ar patvirtinti vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atitinkamos įstaigos ar specialiai tam įgalioto asmens pagal jų kompetenciją ir pagal nustatytą formą bei patvirtinti herbiniu antspaudu, kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje priimami be jokio kito patvirtinimo.

2. Dokumentai, kurie vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje laikomi oficialiais, ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje turi oficialių dokumentų įrodomąją galią.

14 straipsnis **Išlaidos teikiant teisinę pagalbą**

1. Susitariančioji Šalis, kuriai adresuotas prašymas, nereikalauja atlyginti išlaidų teikiant teisinę pagalbą, išskyrus išlaidas už ekspertizę atlikimą ir vežimą tranzitu.

2. Visos išlaidos, atsiradusios teikiant teisinę pagalbą Susitariančiųjų Šalių teritorijose, tenka joms pačioms, jeigu šioje Sutartyje nenumatyta kitaip.

15 straipsnis **Informacijos teikimas**

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija bei Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra ir Azerbaidžano Respublikos teisingumo ministerija bei Azerbaidžano Respublikos generalinė prokuratūra teikia viena kitai, jeigu to prašoma, informaciją apie jų valstybėse galiojančius ar galiojusius įstatymus ir jų taikymą teisingumo įstaigose.

16 straipsnis **Nemokama teisinė gynyba ir atleidimas nuo teismo išlaidų**

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiams kitos Susitariančiosios Šalies teismuose ir kitose teisingumo įstaigose teisinė pagalba teikiama nemokamai, jiems užtikrinamas nemokamas teismo procesas bei atleidimas nuo teismo išlaidų tokiais pačiais pagrindais ir su tokiomis pačiomis lengvatomis kaip ir jos pačios piliečiams.

17 straipsnis

Civilinės būklės liudijimų ir kitų dokumentų persiuntimas

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja viena kitos prašymu be vertimo ir nemokamai persiųsti civilinės būklės aktų registravimo liudijimus ir kitus dokumentus (apie išsilavinimą, darbą ir t. t.) apie kitos Susitariančiosios Šalies piliečių asmenines teises ir turtinius interesus.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti dokumentai Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigų gali būti persiunčiami neišversti ir nemokamai tiesiogiai suinteresuotiems asmenims, gyvenantiems kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, pagal jų prašymus.

18 straipsnis

Atsisakymas teikti teisinę pagalbą

1. Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos gali visiškai ar iš dalies atsisakyti patenkinti prašymą dėl teisinės pagalbos suteikimo, jeigu jo įvykdymas gali pažeisti žmogaus teises, pakenkti valstybės suverenitetui ar saugumui arba prieštarauja Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymams.

2. Priėmusios sprendimą atsisakyti patenkinti prašymą, Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos apie tai viena kitą informuoja raštu nurodydamos atsisakymo priežastis.

A n t r o j i d a l i s

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

I S K Y R I U S

TEISINĖ PAGALBA IR TEISINIAI SANTYKIAI CIVILINĖSE IR ŠEIMOS BYLOSE

19 straipsnis

Dokumentų apie asmeninę, šeiminių ir turtinę padėtį išdavimas

1. Dokumentus apie asmeninę, šeiminių ir turtinę padėtį, reikalingus gauti atleidimą nuo teismo išlaidų mokėjimo, išduoda tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra pareiškėjo gyvenamoji vieta ar buveinė, kompetentinga įstaiga.

2. Jeigu pareiškėjas neturi gyvenamosios vietos ar buveinės Susitariančiųjų Šalių teritorijose, pakanka dokumento, kurį patvirtina jo valstybės diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

3. Teismas, priimančias sprendimą dėl prašymo atleisti nuo teismo išlaidų mokėjimo, gali paprašyti papildomo paaiškinimo iš įstaigos, išdavusios dokumentą.

20 straipsnis

Teismų kompetencija

1. Jeigu šioje Sutartyje nenustatyta kitaip, abiejų Susitariančiųjų Šalių teismai yra kompetentingi nagrinėti civilines ir šeimos bylas, jeigu atsakovas turi jos teritorijoje gyvenamąją

vieta. Teismai kompetentingi nagrinėti juridiniams asmenims pareikštus ieškinius, jeigu šios Šalies teritorijoje yra juridinio asmens valdymo įstaiga, atstovybė arba filialas.

2. Susitariančiųjų Šalių teismai nagrinėja bylas ir kitais atvejais, kai yra rašytinis šalių susitarimas. Kai toks susitarimas yra, teismas pagal atsakovo pareiškimą nutraukia bylos nagrinėjimą, jeigu šis pareiškimas gautas iki atsikirtimų dėl ieškinio esmės pateikimo. Šalys savo susitarimu išimtinės teismų kompetencijos pakeisti negali.

3. Jeigu abiejų Susitariančiųjų Šalių teismuose, kompetinguose pagal šią Sutartį, iškelta byla tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, teismas, iškėlęs bylą vėliau, ją nutraukia.

4. Dėl ieškinių, susijusių su nuosavybės teise ir kitomis daiktinėmis teisėmis į nekilnojamąjį turtą, išskirtinai kompetentingi vietos, kurioje yra nekilnojamasis turtas, teismai.

21 straipsnis

Veiknumas ir teisnumas

1. Fizinio asmens veiksnumą nustato tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo ar kurios teritorijoje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta, įstatymai.

2. Juridinio asmens teisnumą nustato tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jis įsteigtas, įstatymai.

22 straipsnis

Pripažinimas ribotai veiksniumi arba neveiksniumi. Veiksnumo sugražinimas

1. Bylose dėl asmens pripažinimo ribotai veiksniumi arba neveiksniumi, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse, kompetentingas yra tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra asmuo, teismas.

2. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies teismas nustato, kad yra pagrindas pripažinti ribotai veiksniumi arba neveiksniumi kitos Susitariančiosios Šalies pilietį, kuris gyvena tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jis praneša apie tai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo, teismui.

3. Jeigu teismas, kuriam buvo praneštas pagrindas pripažinti ribotai veiksniumi arba neveiksniumi, per tris mėnesius nepradeda nagrinėti bylos arba nepareiškia savo nuomonės, byla dėl pripažinimo ribotai veiksniumi arba neveiksniumi nagrinėjama tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra šio asmens gyvenamoji vieta, teisme. Sprendimas pripažinti asmenį ribotai veiksniumi arba neveiksniumi siunčiamas Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo, kompetentingam teismui.

4. Šio straipsnio 1–3 dalių nuostatos atitinkamai taikomos ir sugražinant veiksnumą.

5. Neatidėliotinais atvejais, numatytais šio straipsnio 2 arba 3 dalyje, priemonių, būtinų apginti tą asmenį ar jo turtą, gali savarankiškai imtis Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas asmuo, teismas. Potvarkiai, susiję su šiomis priemonėmis, išsiunčiami Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra tas asmuo, teismui. Šie potvarkiai gali būti panaikinti, jei tos Susitariančiosios Šalies teismas nutaria kitaip.

6. Bylos dėl piliečio pripažinimo ribotai veiksniumi arba neveiksniumi abiejų Susitariančiųjų Šalių teismuose nagrinėjamos tik dalyvaujant prokurorui.

23 straipsnis

Pripažinimas nežinia kur esančiu, paskelbimas mirusiu ir mirties fakto nustatymas

1. Nagrinėti bylas dėl pripažinimo nežinia kur esančiu ir paskelbimo mirusiu arba dėl mirties fakto nustatymo kompetentingos yra tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis asmuo buvo tuo metu, kai paskutinėmis žiniomis jis buvo gyvas, įstaigos.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos gali pripažinti kitos Susitariančiosios Šalies pilietį nežinia kur esančiu arba mirusiu, taip pat nustatyti jo mirties faktą jos teritorijoje gyvenančių asmenų prašymu, jeigu jų teisės ir interesai yra pagrįsti šios Susitariančiosios Šalies įstatymais.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytais atvejais Susitariančiųjų Šalių įstaigos taiko savo valstybės įstatymus.

24 straipsnis **Santuokos sudarymas**

1. Santuokos sudarymo sąlygas kiekvienam tuoktis ketinančiam asmeniui nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, įstatymai. Be to, turi būti laikomasi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sudaroma santuoka, įstatymų reikalavimų dėl kliūčių santuokai sudaryti.

2. Santuokos sudarymo formą nustato tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sudaroma santuoka, įstatymai.

25 straipsnis **Sutuoktinių asmeniniai ir turtiniai teisiniai santykiai**

1. Sutuoiktinių asmeninius ir turtinius teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi bendrą gyvenamąją vietą, įstatymai.

2. Jei vienas iš sutuoiktinių gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, bet abu sutuoiktiniai turi tą pačią pilietybę, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai jie yra, įstatymai.

3. Jei vienas iš sutuoiktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo jų paskutinė bendra gyvenamoji vieta, įstatymai.

4. Jeigu šio straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys neturėjo bendros gyvenamosios vietos Susitariančiųjų Šalių teritorijose, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga nagrinėja bylą, įstatymai.

5. Sutuoiktinių teisinius santykius, susijusius su jų nekilnojamoju turtu, nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra šis turtas, įstatymai.

26 straipsnis **Santuokos nutraukimas ir santuokos pripažinimas negaliojančia**

1. Byloms dėl santuokos nutraukimo taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai ir kompetentingos yra tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai sutuoiktiniai buvo duodant prašymą, įstaigos. Jeigu sutuoiktinių gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai kompetentingos yra ir tos Susitariančiosios Šalies įstaigos.

2. Jeigu duodant prašymą nutraukti santuoką vienas iš sutuoiktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingos yra abiejų Susitariančiųjų Šalių įstaigos. Šiuo atveju jos taiko savo valstybės įstatymus.

3. Byloms dėl santuokos pripažinimo negaliojančia taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai, kurie pagal šios Sutarties 24 straipsnį buvo taikyti sudarant santuoką. Šiuo atveju teismų kompetencija nustatoma atitinkamai vadovaujantis šio straipsnio 1 ir 2 dalimis.

TĖVŲ IR VAIKŲ TARPUSAVIO TEISINIAI SANTYKIAI

27 straipsnis

Tėvystės ar vaiko gimimo nustatymas ir nuginčijimas

Tėvystės nustatymo ir nuginčijimo bei vaiko kilmės iš šios santuokos nustatymo bylos nagrinėjamos vadovaujantis Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis vaikas yra pagal gimimą, įstatymais.

28 straipsnis

Tėvų ir vaikų tarpusavio teisiniai santykiai

1. Tėvų ir vaikų teisinius santykius įtvirtina Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi bendrą gyvenamąją vietą, įstatymai.

2. Jeigu kurio nors iš tėvų ir vaikų gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

3. Byloms dėl tėvų išlaikymo iš pilnamečių vaikų išieškojimo taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje pretenduojantis gauti išlaikymą asmuo turi gyvenamąją vietą, įstatymai.

29 straipsnis

Nesantuokinis vaikas

Vaiko ir jo motinos bei jo tėvo, kurie nėra susituokę, teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

30 straipsnis

Teismų kompetencija

1. Priimti sprendimus bylose dėl teisinių santykių, nurodytų šios Sutarties 27–29 straipsniuose, kompetentingi yra Susitariančiosios Šalies, kurios įstatymai taikytini tokiais atvejais, teismai.

2. Jeigu ieškovas ir atsakovas gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, priimti sprendimus dėl jų teisinių santykių kompetentingi taip pat ir tos Susitariančiosios Šalies teismai, laikantis šios Sutarties 27 ir 29 straipsnių nuostatų.

ĮVAIKINIMAS

31 straipsnis

Įvaikinimas ir jo panaikinimas

1. Įvaikinant taikomi tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

2. Jeigu įvaikina sutuoktiniai, kurių vienas yra vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, tai įvaikinimas turi atitikti įstatymų, galiojančių abiejų Susitariančiųjų Šalių teritorijose, reikalavimus.

3. Jeigu vaikas yra vienos, o įvaikintojas – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, įvaikinimui ar jo panaikinimui reikalingas vaiko, jei to reikalauja Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, įstatymai, jo atstovo pagal įstatymą ir tos Susitariančiosios Šalies kompetentingos valstybinės įstaigos sutikimas.

32 straipsnis

Įstaigų kompetencija

Priimti sprendimą dėl įvaikinimo kompetentinga yra Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstaiga, o šios Sutarties 31 straipsnio 2 dalyje numatytu atveju kompetentinga yra Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sutuoktiniai turi arba turėjo paskutinę bendrą gyvenamąją vietą arba buveinę, įstaiga.

GLOBA IR RŪPYBA

33 straipsnis Įstaigų kompetencija

1. Priimti sprendimus dėl Susitariančiųjų Šalių piliečių globos ir rūpybos kompetentinga yra Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra globotinas ar rūpintinas asmuo, globos ir rūpybos įstaiga, jeigu šioje Sutartyje nenumatyta kitaip. Šiuo atveju taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai.

2. Globėjo ir globotinio arba rūpintojo ir rūpintinio teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios globos ir rūpybos įstaiga paskyrė globėją ar rūpintoją, įstatymai.

34 straipsnis Priemonių dėl globos ir rūpybos taikymo tvarka

1. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies piliečio, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta, buveinė arba turtas yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, labai būtina imtis priemonių dėl globos ir rūpybos, tos Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga nedelsdama privalo apie tai pranešti kompetentingai pagal 33 straipsnį globos ir rūpybos įstaigai.

2. Neatidėliotinais atvejais kitos Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga, vadovaudamasi savo įstatymais, gali pati imtis būtinų laikinų priemonių. Tačiau apie tai ji turi nedelsdama pranešti kompetentingai pagal 33 straipsnį globos ir rūpybos įstaigai. Šios priemonės galioja tol, kol įstaiga, nurodyta šios Sutarties 33 straipsnyje, nepriima kitokio sprendimo.

35 straipsnis Globos ir rūpybos perdavimas

1. Kompetentinga pagal šios Sutarties 33 straipsnio 1 dalį globos ir rūpybos įstaiga turi teisę perduoti globą ar rūpybą atitinkamoms kitos Susitariančiosios Šalies įstaigoms, jeigu globotinio ar rūpintinio gyvenamoji vieta, buveinė ar turtas yra toje valstybėje. Perdavimas galioja tik tuo atveju, jei įstaiga, kuriai pateiktas prašymas, sutinka perimti globą ar rūpybą ir apie tai informuoja prašymą pateikusia įstaiga.

2. Įstaiga, priėmusi globą ar rūpybą pagal šio straipsnio 1 dalį, vykdo ją vadovaudamasi savo valstybės įstatymais. Tačiau ji neturi teisės priimti sprendimų dėl globotinio ar rūpintinio asmeninio statuso, bet gali duoti leidimą sudaryti santuoką, kuris yra būtinas pagal Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo, įstatymus.

TURTINIAI TEISINIAI SANTYKIAI

36 straipsnis Nuosavybės teisė

1. Nuosavybės teisę į nekilnojamąjį turtą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra šis turtas, įstatymai. Kuris turtas yra laikomas nekilnojamuoju, nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje šis turtas yra, įstatymai.

2. Nuosavybės teisę į transporto priemones, kurios registruotinos valstybiniuose registruose, nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra transporto priemonę įregistravusi įstaiga, įstatymai.

3. Nuosavybės teisės ar kitokios daiktinės teisės į turtą atsiradimas ir pabaiga nustatomi pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turtas buvo tuo momentu, kai įvyko veiksmas arba buvo kitokia aplinkybė, tapusi tokios teisės atsiradimo ar pabaigos pagrindu, įstatymus. Nuosavybės teisės ar kitokios daiktinės teisės į turtą, kuris yra sandorio dalykas, atsiradimas ir pabaiga nustatomi pagal sandorio sudarymo vietos įstatymus, jeigu šalių susitarimu nenumatyta kitaip.

37 straipsnis

Sandorio forma

1. Sandorio formą nustato sandorio sudarymo vietos įstatymai.
2. Sandorio dėl nekilnojamojo turto ir teisių į jį formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje toks turtas yra, įstatymai.

38 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Prievolės atlyginti žalą, išskyrus prievoles, atsirandančias dėl sutarčių ir kitų teisėtų veiksmų, nustatomos pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba buvo kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą, įstatymus.

2. Jeigu ieškovas ir atsakovas yra vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai, taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytose bylose kompetentingas yra Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba buvo kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą, teismas. Nukentėjusysis taip pat gali pareikšti ieškinį Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra atsakovo gyvenamoji vieta, teismui.

39 straipsnis

Ieškinio senatis

Ieškinio senaties klausimai sprendžiami remiantis įstatymais, kurie taikomi tokiems teisiniams santykiams reguliuoti.

PAVELDĖJIMAS

40 straipsnis

Lygiateisiškumo principas

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai gali paveldėti kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje turtą ar teises pagal įstatymą ar testamentą tokiomis pačiomis sąlygomis ir tokio paties dydžio kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

41 straipsnis

Paveldėjimo teisė

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo teisę nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo palikėjo paskutinė nuolatinė gyvenamoji vieta, įstatymai.

2. Nekilnojamojo turto paveldėjimo teisę nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra turtas, įstatymai.

42 straipsnis

Išmarinis turtas

Jeigu pagal Susitariančiosios Šalies įstatymus, taikytinus paveldėjimui, paveldėtojas yra valstybė, tai paveldimas kilnojamas turtas perduodamas valstybei, kurios pilietis mirties momentu buvo palikėjas, o nekilnojamas turtas pereina nuosavybėn tos valstybės, kurios teritorijoje jis yra.

43 straipsnis

Testamentas

Asmens gebėjimą sudaryti testamentą ir jį atšaukti, taip pat testamento sudarymo ir jo atšaukimo formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurioje buvo palikėjo gyvenamoji vieta sudarant testamentą, įstatymai. Tačiau testamentas ar jo atšaukimas negali būti pripažinti negaliojančiais dėl to, kad nebuvo laikytasi nustatytos formos, jeigu ši atitinka jo sudarymo vietos įstatymų reikalavimus.

44 straipsnis

Kompetencija paveldėjimo byloje

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo bylas, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus, nagrinėja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra paveldimas kilnojamas turtas, teisingumo įstaigos.
2. Nekilnojamojo turto paveldėjimo bylas nagrinėja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas turtas, įstaigos.
3. Šio straipsnio nuostatos taip pat taikomos ginčams paveldėjimo byloje.

45 straipsnis

Palikimo apsauga

1. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos imasi savo įstatymuose numatytų priemonių apsaugoti jos teritorijoje esantį paveldimą turtą, paliktą kitos Susitariančiosios Šalies piliečio.
2. Įstaigos, atsakingos už palikimo apsaugą po kitos Susitariančiosios Šalies piliečio mirties, privalo nedelsdamos pranešti tos Susitariančiosios Šalies diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai apie palikėjo mirtį ir apie asmenis, pareiškusius savo teises į palikimą, žinomas aplinkybes apie asmenis, turinčius teises į palikimą, jų buvimo vietą, esamą testamentą, turto dydį ir vertę, taip pat apie priemones, kurių imtasi palikimui apsaugoti.
3. Diplomatinės atstovybės ar konsulinės įstaigos reikalavimu joms perduodamas paveldimas kilnojamas turtas ir mirusiojo dokumentai.

46 straipsnis

Diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos teisės

Vienos Susitariančiosios Šalies diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga turi teisę atstovauti savo Šalies piliečių interesams dėl paveldėjimo kitos Susitariančiosios Šalies įstaigose be atskiro įgaliojimo, išskyrus teisę atsisakyti paveldėjimo, jeigu tie piliečiai jų nesant arba dėl kitų svarbių priežasčių negali laiku apginti savo teisių bei interesų ir nepaskyrė įgaliotinio.

47 straipsnis

Specialioji taisyklė

Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies pilietis mirė kelionės metu kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kurioje jis neturėjo nuolatinės gyvenamosios vietos, tai pinigai ir daiktai, kuriuos jis turėjo su savimi, be jokių formalumų perduodami Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis buvo mirusysis, diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai.

48 straipsnis **Palikimo perdavimas**

1. Jeigu kilnojamasis paveldimas turtas ar pinigų suma, gauta pardavus kilnojamąjį ar nekilnojamąjį paveldimą turtą, baigus paveldėjimo bylą, turi būti perduoti įpėdiniams, kurių gyvenamoji vieta arba buveinė yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai paveldimas turtas ar gauta pinigų suma perduodami tos Susitariančiosios Šalies diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai.

2. Kompetentinga paveldėjimo byloje įstaiga paveda perduoti paveldimą turtą diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai.

3. Šis turtas gali būti perduotas įpėdiniams, jeigu:

1) yra apmokėti arba užtikrinti visi palikėjo kreditorių reikalavimai, pareikšti Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra paveldimas turtas, įstatymuose nustatytu terminu;

2) yra sumokėti arba užtikrinti visi su paveldėjimu susiję mokesčiai;

3) kompetentingos įstaigos davė leidimą, jeigu tai būtina, išvežti paveldimą turtą.

4. Piniginės sumos pervedamos vadovaujantis Susitariančiųjų Šalių teritorijose galiojančiais įstatymais.

SPRENDIMŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

49 straipsnis

Sprendimų civilinėse ir šeimos bylose, taip pat baudžiamosiose bylose dėl žalos atlyginimo pripažinimas ir vykdymas

1. Susitariančiosios Šalys abipusiškai pripažįsta ir vykdo įsiteisėjusius teisingumo įstaigų sprendimus civilinėse ir šeimos bylose, taip pat nuosprendžius dėl nusikaltimo padarytos žalos atlyginimo.

2. Susitariančiųjų Šalių teritorijose be specialios teisenos pagal savo pobūdį taip pat pripažįstami vykdymo nereikalaujantys globos ir rūpybos, civilinės metrikacijos ir kitų įstaigų sprendimai civilinėse ir šeimos bylose.

PRAŠYMŲ LEISTI VYKDYTI SPRENDIMUS NAGRINĖJIMAS

50 straipsnis

Teismų kompetencija

1. Nagrinėti prašymus leisti vykdyti sprendimus kompetentingi yra Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi būti vykdomi, teismai.

2. Prašymas leisti vykdyti sprendimą paduodamas pirmosios instancijos teismui, priėmusiam sprendimą byloje. Prašymas, paduotas pirmosios instancijos teismui, priėmusiam sprendimą byloje, persiunčiamas kompetentingam priimti sprendimą dėl prašymo teismui.

3. Prie prašymo pridedamas pagal šios Sutarties 5 straipsnio 2 dalį patvirtintas vertimas.

51 straipsnis

Prašymas

Prie prašymo leisti vykdyti sprendimą būtina pridėti:

- 1) teismo patvirtintą sprendimo kopiją;
- 2) oficialų dokumentą apie sprendimo įsiteisėjimą, jeigu tai nėra aišku iš paties sprendimo teksto;
- 3) dokumentą, patvirtinantį, kad atsakovui, nedalyvavusiam teismo procese, buvo laiku ir deramai bent vieną kartą įteiktas šaukimas į teismą;
- 4) šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų dokumentų patvirtinti vertimai.

SPRENDIMŲ VYKDYMO TVARKA

52 straipsnis

Vykdyto tvarka

Sprendimų vykdymo tvarką nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimai turi būti vykdomi, įstatymai.

53 straipsnis

Teismo išlaidos

Teismų sprendimų vykdymo išlaidoms taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimai turi būti vykdomi, įstatymai.

54 straipsnis

Atsisakymas pripažinti ir vykdyti teismų sprendimus

Pripažinti teismo sprendimą arba leisti jį vykdyti gali būti atsisakyta, jeigu:

- 1) padavęs prašymą asmuo arba atsakovas nedalyvavo teismo procese dėl to, kad jam arba jo įgaliotam asmeniui nebuvo laiku ir deramai įteiktas šaukimas į teismą;
- 2) dėl to paties teisinio ginčo tarp tų pačių šalių Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kur sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, jau anksčiau buvo priimtas ir yra įsiteisėjęs sprendimas arba jeigu tos Susitariančiosios Šalies įstaiga buvo anksčiau pradėjusi dėl šios bylos teismo procesą;
- 3) pagal šios Sutarties nuostatas, o šioje Sutartyje nenumatytais atvejais pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, įstatymus, byla priklauso išimtinai jos įstaigų kompetencijai;
- 4) baigėsi Susitariančiosios Šalies, kurios teismas vykdo pavedimą, įstatymų numatytas priverstinio vykdymo senaties terminas.

55 straipsnis

Taikos sutartis

Šios Sutarties 49–54 straipsnių nuostatos dėl teismų sprendimų taikomos taip pat teismo patvirtintai taikos sutarčiai.

56 straipsnis

Daiktų išvežimas ir pinigų pervedimas

Šios Sutarties nuostatos dėl sprendimų vykdymo neturi įtakos Susitariančiųjų Šalių įstatymams dėl pinigų pervedimo ir dėl vykdymo proceso metu įgytų daiktų išvežimo.

II SKYRIUS TEISINĖ PAGALBA BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

57 straipsnis Baudžiamojo persekiojimo vykdymas

Viena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu pagal savo įstatymus gali vykdyti savų piliečių, įtariamų padarius nusikaltimus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, baudžiamąjį persekiojimą.

58 straipsnis Prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą ir būtini dokumentai

1. Prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą pateikiamas raštu ir jame turi būti nurodyta:
 - 1) prašymą pateikiančios ir prašymą gaunančios teisingumo įstaigos, kompetentingos atlikti tyrimą ar teisminį nagrinėjimą, pavadinimas;
 - 2) veikos, dėl kurios prašoma perduoti baudžiamąjį procesą, aprašymas, taip pat konkreti nusikaltimo padarymo vieta ir laikas;
 - 3) tyrimo rezultatų, pagrindžiančių įtarimą, kad įvykdytas nusikaltimas, išdėstymas;
 - 4) kiek galima tikslesnė informacija apie įtariamojo asmenybę, jo pilietybę ir gyvenamąją vietą;
 - 5) duomenys apie dėl nusikaltimo padarytos materialinės žalos dydį.
2. Prie prašymo vykdyti baudžiamąjį persekiojimą taip pat turi būti pridėti:
 - 1) Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis ši veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas, taip pat, jeigu būtina, kitų įstatymų, turinčių reikšmės tyrimo procesui, tekstai;
 - 2) nukentėjusiųjų pareiškimai baudžiamosiose bylose, keliamose remiantis nukentėjusiojo skundu, ir prašymai atlyginti žalą;
 - 3) bet kokia informacija, leidžianti nustatyti įtariamojo asmenybę, taip pat to asmens išvaizdos aprašymas, fotonuotraukos ir kiti duomenys.
3. Prie prašymo ir jį lydinčių dokumentų turi būti pridėtas patvirtintas vertimas į Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, kalbą arba į rusų kalbą.

59 straipsnis Dviguba baudžiamoji atsakomybė

Prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą gali būti patenkintas tik tuo atveju, jeigu veika, dėl kurios pateikiamas prašymas, būtų laikoma nusikaltimu, jei ji būtų įvykdyta Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, teritorijoje.

60 straipsnis Negalėjimas vykdyti baudžiamojo persekiojimo

Prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą netenkinamas, jeigu dėl asmens, dėl kurio turi būti vykdomas persekiojimas, prašymą gavusios Susitariančiosios Šalies teritorijoje už tą patį nusikaltimą buvo priimtas ir įsiteisėjo nuosprendis arba kitas byloje galutinis sprendimas, apie kurį pranešama prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai. Tokiu atveju prašymą pateikusios

Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigos negali iškelti baudžiamosios bylos, o jei ji iškelta, turi būti nutraukta.

IŠDAVIMAS

61 straipsnis Nusikaltimai, dėl kurių išduodama

1. Susitariančiosios Šalys, remdamosi šios Sutarties nuostatomis, įsipareigoja pagal prašymą išduoti viena kitai asmenis, esančius jų teritorijose, kad jiems būtų taikoma baudžiamoji atsakomybė arba įvykdytas nuosprendis.

2. Išduodama už veikas, kurios pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus yra nusikaltimai ir už kurių padarymą numatyta ilgesnė kaip šešių mėnesių laisvės atėmimo bausmė ar kita griežtesnė bausmė, arba išduodama laisvės atėmimo bausmei pagal įsiteisėjusį teismo nuosprendį atlikti.

3. Jeigu prašoma išduoti dėl kelių nusikaltimų, iš kurių ne visi atitinka sąlygas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje, gali būti leista išduoti reikiamą asmenį su sąlyga, kad bent vienas iš šių nusikaltimų numato išdavimą.

62 straipsnis Atsisakymas išduoti

1. Neišduodama, jeigu:

1) asmuo, kurį prašoma išduoti, yra Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, pilietis arba asmuo, kuriam šioje valstybėje suteikta prieglobsčio teisė;

2) prašymo gavimo momentu pagal Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymus baudžiamasis persekiojimas negali būti pradėtas arba nuosprendis negali būti įvykdytas dėl senaties arba dėl kito teisėto pagrindo;

3) asmeniui, kurį prašoma išduoti, Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje už tą patį nusikaltimą buvo priimtas ir įsiteisėjo nuosprendis arba nutarimas nutraukti bylą.

2. Gali būti atsisakyta išduoti, jeigu nusikaltimas, dėl kurio prašoma išduoti, padarytas Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje.

3. Atsisakiusi išduoti Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, praneša prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai atsisakymo motyvus.

63 straipsnis Išdavimo atidėjimas

Jeigu asmuo, kurį prašoma išduoti, patrauktas baudžiamojon atsakomybėn arba atlieka bausmę už kitą nusikaltimą Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje, jo išdavimas gali būti atidėtas iki baudžiamajo persekiojimo, bausmės atlikimo pabaigos ar atleidimo nuo jos bet kuriuo teisėtu pagrindu.

64 straipsnis Išdavimas tam tikram laikui

1. Jei dėl šios Sutarties 63 straipsnyje numatyto išdavimo atidėjimo gali pasibaigti baudžiamajo persekiojimo senaties terminas arba tai labai apsunkintų nusikaltimo tyrimą, esant

pagrįstam prašymui, asmuo gali būti išduotas tam tikram laikui su sąlyga, kad jis bus nedelsiant gražintas atlikus byloje procesinius veiksmus, dėl kurių buvo išduotas.

2. Asmens, kurį išduoti prašoma pagal šio straipsnio 1 dalį, išdavimo tam tikram laikui terminus kartu nustato abi Susitariančiosios Šalys atsižvelgdamos į teisingumo vykdymo interesus bei į Susitariančiųjų Šalių įstatymuose numatytus ilgiausius suėmimo terminus.

65 straipsnis **Išdavimas prašant kelioms valstybėms**

Jeigu prašymai išduoti vieną ir tą patį asmenį gauti iš kelių valstybių, Susitariančioji Šalis, kuriai pateikti prašymai, sprendžia, kuris iš tų prašymų turi būti patenkintas.

66 straipsnis **Išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo ribos**

1. Be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo išduotam asmeniui negali būti taikoma baudžiamoji atsakomybė arba jis negali būti nubaustas už kitokį nusikaltimą, negu tas, dėl kurio buvo išduotas.

2. Jis taip pat negali būti išduotas trečiajai valstybei be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jeigu išduotas asmuo, pasibaigus baudžiamajam persekiojimui, atlikęs bausmę arba nuo jos atleistas bet kuriuo teisėtu pagrindu, per 15 dienų neišvyko iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos arba savo noru grįžo į ją jau po to, kai buvo iš jos išvykęs. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį išduotas asmuo negalėjo išvykti iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nuo jo nepriklausančių aplinkybių.

67 straipsnis **Prašymas išduoti**

1. Prašymas išduoti turi būti pateikiamas raštu ir jame nurodoma:

- 1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;
- 2) prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas;
- 3) prašomo išduoti asmens vardas ir pavardė, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buveinę ir kiti jo asmens duomenys, taip pat, jeigu galima, – jo išvaizdos aprašymas, fotonuotrauka ir pirštų atspaudai;
- 4) padarytos materialinės žalos dydis.

2. Prie prašymo išduoti baudžiamajam persekiojimui vykdyti turi būti pridėti patvirtinta nutarimo suimti kopija ir faktinių bylos aplinkybių aprašymas.

3. Prie prašymo išduoti nuosprendžiui vykdyti turi būti pridėtos patvirtintos nuosprendžio, kuriuo remiantis asmuo nuteistas, kopija ir pažyma apie nuosprendžio įsiteisėjimą.

68 straipsnis **Išduotino asmens suėmimas**

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, prašymą išduoti išnagrinėja pagal jos įstatymuose numatytą procedūrą ir nedelsdama praneša apie savo sprendimą prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai.

2. Gavusi prašymą išduoti, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, nedelsdama imasi priemonių asmenį, dėl kurio gautas prašymas išduoti, suimti, išskyrus atvejus, kada išduoti, remiantis šios Sutarties nuostatomis, neleidžiama. Apie šio asmens suėmimą nedelsiant informuojama prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis.

69 straipsnis Papildomi duomenys

1. Jeigu prašyme išduoti nėra reikalingų duomenų, nurodytų šios Sutarties 67 straipsnyje, tai Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali prašyti jų papildomai. Kita Susitariančioji Šalis turi atsakyti į šį prašymą ne vėliau kaip per vieną mėnesį; šis terminas dėl svarbių priežasčių gali būti pratęstas 15 dienų.

2. Jeigu prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis per nustatytą terminą nepateikia papildomų duomenų, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali paleisti asmenį, suimtą pagal šios Sutarties 68 straipsnį.

70 straipsnis Suėmimas iki prašymo išduoti gavimo

1. Neatidėliotinais atvejais Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, jį pateikusių Susitariančiosios Šalies prašoma gali suimti asmenį ir dar negavusi šios Sutarties 67 straipsnyje nurodyto prašymo išduoti. Prašyme turi būti remiamasi nutarimu suimti arba įsiteisėjusiu nuosprendžiu, priimtais dėl to asmens, ir nurodoma, kad prašymas išduoti bus išsiųstas nedelsiant.

2. Prašymas gali būti perduotas paštu, telegrafu arba bet koku kitu būdu raštu.

3. Apie suėmimą pagal šio straipsnio 1 dalį arba priežastis, dėl kurių 1 dalyje nurodytas prašymas nebuvo patenkintas, turi būti nedelsiant pranešta kitai Susitariančiajai Šaliai.

4. Asmuo, suimtas pagal šio straipsnio 1 dalį, turi būti paleistas, jeigu per mėnesį nuo tos dienos, kai buvo gautas pranešimas apie suėmimą, iš kitos Susitariančiosios Šalies nebus gautas prašymas išduoti. Prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies prašymu šis terminas gali būti pratęstas 15 dienų.

5. Asmens paleidimas pagal šio straipsnio 3 dalį nekliudo pakartotinai suimti šį asmenį, turint tikslą jį išduoti, jei gautas prašymas išduoti ir jį patvirtinantys dokumentai.

71 straipsnis Išdavimo vykdymas

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, praneša Susitariančiajai Šaliai, kuri pateikia prašymą, apie savo sprendimą dėl išdavimo ir informuoja apie išdavimo vietą ir laiką.

2. Jeigu prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis nepriima išduotino asmens per 15 dienų po nustatytos išdavimo datos, suimtas asmuo turi būti paleistas. Prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies prašymu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 15 dienų. Asmuo priimamas iš Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, teritorijos.

3. Reikalaujamo asmens perdavimo procedūra gali būti įforminama perdavimo protokolu dviem egzemplioriais, kuriuos pasirašo prašymą pateikusių ir prašymą gavusių Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigų atstovai. Jei būtina, prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies atstovų įgaliojimai gauti reikalaujamą asmenį gali būti patvirtinti atitinkamais dokumentais pagal išankstinį abiejų Susitariančiųjų Šalių susitarimą.

4. Jeigu kuri nors iš Susitariančiųjų Šalių dėl nuo jos nepriklausančių aplinkybių negali perduoti ar priimti išduotino asmens, ji nedelsdama apie tai informuoja kitą Susitariančiają Šalį.

Prašymą gavusi ir prašymą pateikusi Susitariančiosios Šalys kartu nustato kitą perdavimo laiką, ir tokiu atveju taikomos šio straipsnio 2 dalies nuostatos.

72 straipsnis

Pakartotinis išdavimas

Jeigu išduotas asmuo iki galutinio jo atleidimo prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijoje nuo atsakomybės už nusikaltimą, dėl kurio jis buvo išduotas, sugrįš į prašymą gavusios Susitariančiosios Šalies teritoriją, esant prašymui, jis gali būti išduotas pakartotinai nepateikiant šios Sutarties 67 straipsnyje numatytų dokumentų.

73 straipsnis

Daiktinių įrodymų ir turto perdavimas

1. Kiek leidžia Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymai ir atsižvelgiant į trečiųjų šalių teises, į kurias būtina atsižvelgti, visi prašymą gavusioje valstybėje rasti nusikaltimo, numatančio išdavimą, daiktiniai įrodymai ir turtas, įsigytas nusikaltimo metu, perduodami prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai. Jos prašymu šie daiktiniai įrodymai perduodami ir tuo atveju, kai asmuo negali būti išduotas dėl jo mirties ar dėl kitų priežasčių.

2. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, gali tam tikram laikui užlaikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų daiktinių įrodymų perdavimą, jeigu jie jai būtini atliekant procesinius veiksmus kitoje baudžiamojoje byloje.

3. Trečiųjų asmenų teisės į daiktinius įrodymus, perduotus pateikusiai prašymą Susitariančiajai Šaliai, galioja, jei šie daiktiniai įrodymai nėra civilinio ginčo objektas. Baigus nagrinėti bylą, šie daiktiniai įrodymai turi būti grąžinti juos perdavusiai Susitariančiajai Šaliai.

74 straipsnis

Vežimas tranzitu

1. Jeigu asmuo turi būti išduotas vienai Susitariančiajai Šaliai iš trečiosios valstybės per kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, tai Šalis, kuri reikalauja išduoti šį asmenį, prašo kitą Šalį leidimo vežti šį asmenį tranzitu per jos teritoriją. Ši nuostata netaikoma naudojantis oro transportu, jeigu neplanuojama tūpti kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje. Susitariančiosios Šalys neprivalo leisti pervežti asmenis, kurių išduoti pagal šios Sutarties nuostatas neleidžiama.

2. Prašymas leisti pervežti įforminamas ir siunčiamas ta pačia tvarka kaip ir prašymas išduoti.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos įstaigos kiekvienu konkrečiu atveju suderina tranzito būdą, maršrutą ir kitas sąlygas.

4. Vežimo tranzitu metu tranzito valstybė sudaro teisinę prielaidą laikyti vežamą asmenį suimtą ir suteikia reikalingą pagalbą kitos Susitariančiosios Šalies atstovams, lydintiems vežamą asmenį.

5. Nenumatytu orlaivio nutūpimo atveju Susitariančioji Šalis, virš kurios teritorijos skrendama, prašant kitos Susitariančiosios Šalies atstovams, lydintiems vežamą asmenį, gali laikyti tą asmenį suimtą 48 valandas, kol bus gautas prašymas dėl vežimo tranzitu, pateiktas pagal šio straipsnio 1 dalį.

6. Toks prašymas gali būti perduotas techninėmis teksto perdavimo priemonėmis, įskaitant telegrafą, teleksą, telefaksą, elektroninį paštą.

7. Vežimo tranzitu išlaidas atlygina prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis.

75 straipsnis

Susitariančiųjų Šalių atstovų dalyvavimas teikiant teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose

Vienos Susitariančiosios Šalies atstovai kitos Susitariančiosios Šalies sutikimu gali dalyvauti šiai tenkinant prašymus suteikti teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose.

76 straipsnis Duomenys apie teistumą

Susitariančiosios Šalys pagal prašymą teikia viena kitai duomenis apie teistumą asmenų, kuriuos anksčiau buvo nuteisę jų teismai (nuosprendžių kopijas), jeigu šiems asmenims taikoma baudžiamoji atsakomybė prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

77 straipsnis Duomenys apie baudžiamojo persekiojimo rezultatus

Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai duomenis asmens, dėl kurio buvo prašyta pradėti baudžiamąjį persekiojimą, taip pat išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo rezultatus. Esant prašymui, išsiunčiamas įsiteisėjusio nuosprendžio ar kitokio galutinio sprendimo kopija.

78 straipsnis Duomenys apie nuosprendžius

Susitariančiosios Šalys kasmet informuoja viena kitą apie įsiteisėjusius nuosprendžius, kuriuos vienos Susitariančiosios Šalies teismai priėmė dėl kitos Susitariančiosios Šalies piliečių.

Trečioji dalis BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

79 straipsnis Sutarties įsigaliojimas

Ši Sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalioja praėjus 30 dienų po pasikeitimo ratifikavimo raštais.

80 straipsnis Sutarties galiojimas

1. Ši Sutartis galioja penkerius metus nuo jos įsigaliojimo dienos.
2. Ši Sutartis automatiškai pratęsiama paskesniems penkerių metų laikotarpiams, jeigu nė viena Susitariančioji Šalis jos nedenonsuoja pranešdama apie tai diplomatiniais kanalais kitai Susitariančiajai Šaliai ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki šios Sutarties galiojimo pabaigos.
3. Ši Sutartis taikoma ir teisės pažeidimams, padarytiems iki jos įsigaliojimo.

Sudaryta Vilniuje 2001 m. spalio 23 d. dviem egzemplioriais, abu lietuvių, azerbaidžaniečių ir rusų kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią.

Jei kiltų nesutarimų dėl šios Sutarties nuostatų aiškinimo, remiamasi tekstu rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARDU

AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS
VARDU